

U GLAVNOJ ULOZI: MILA

Mila i zvjezdica koja je izgubila put

FABLEMIO

Mila i zvjezdica koja je izgubila put

U GLAVNOJ ULOZI: MILA

Ogledna slikovnica o izmišljenoj princezi
Mili. Pred vama je cijela priča sa 16
ilustriranih stranica. Vaša slikovnica nastaje
prema odgovorima iz kviza. Digitalno izdanje.

Fablemio · fablemio.com
info@fablemio.com

Princeza Mila upravo je spremala krunu na policu kada je u vrtu začula tiho: plink! Među ružama je treperila sićušna zvjezdica. „Izgubila sam put kući”, prošaptala je. Mila je obula čizmice. „Onda ćemo ga pronaći zajedno.”

Mila je podigla zvjezdicu na dlan. Bila je topla poput šalice mlijeka i lagana kao latica. Bijeli zeko provirio je iza lončanice. „Ideš i ti?” upitala ga je Mila. Zeko je dvaput mrdnuo nosićem. Naravno da ide!

Iznad dvorca treperile su stotine svjetala. „Koja su tvoja?” upitala je Mila. Zvezdica se stisnula uz njezin palac. „Moje prijateljice tvore mali zmaj. Ali odavde sve izgledaju jednako.” Mila je pogledala prema brežuljku. Možda će odande bolje vidjeti nebo.

Uz vrtnu stazu zaplesala su zlatna svjetalca. „Tvoje prijateljice!” obradovala se Mila. No svjetalca su poletjela među tratinčice. Bile su to krijesnice. „Mi čuvamo svjetlo blizu zemlje”, zazujale su. „Dodite, pokazat ćemo vam izlaz iz vrta.”

Pod starim hrastom dočekala ih je sova. Nagnula je glavu ulijevo, pa udesno. „Zmaj od zvijezda? Pogledajte iza oblaka, iznad brežuljka.” Mila je zahvalila, a zvjezdica zasjala mrvicu jače. Sad su barem znali kamo krenuti.

Na izlazu iz ružičnjaka zapuhao je vjetar. Zvezdica je zadrhtala, a njezino svjetlo postalo jedva vidljivo. Mila je zastala i zaklonila je rukama. Zeko je pričekao pokraj nje. Nikomu se više nije žurilo. Najprije će ugrijati svoju malu prijateljicu.

Na mostiću iznad potoka zvjezdica je gotovo ugasila svoj sjaj. Mila ju je zaklonila dlanovima. „Ne moraš svijetliti jako da bih te vidjela”, rekla je. Bijeli zeko dotaknuo joj je čizmicu, a među lopočima zasjala je prva stepenica od mjesečine.

S druge strane mosta Mila je zastala kraj vode. Svijetle stepenice zatreperile su, pa nestale kad je zapuhao vjetroć. „To je samo odraz”, šapnula je. Nije bilo prečaca do neba. Zeko je njuškom pokazao suhu stazu koja je vijugala uz brežuljak.

Na kamenoj klupi zvjezdica je spustila svoje male
krakove. „Što ako nikad ne pronađem dom?” Mila je sjela
pokraj nje. Nije odmah smislila odgovor. Samo je ostala
blizu. Nakon nekoliko tihih trenutaka zvjezdica se privila
uz njezin topli dlan.

Šuš-šuš! Iz trave se javio ježić. Košarica mu se prevrnula, a jabuke otkotrljale po stazi. Mila je pridržala košaricu, zeko dogurao jednu jabuku, a zvjezdica osvijetlila ostale. „Evo je i posljednja!” nasmijala se Mila. Ježić je zadovoljno puhnuo.

Kad su nastavili put, zvjezdica je primijetila nešto čudno. Dok je pomagala ježiću, zaboravila je da se boji. Sad je svijetlila dovoljno da vide svaki kamenčić. Mila se nasmiješila. „Baš nam treba tvoje svjetlo.” Zvjezdica se uspravila na njezinu dlanu.

Napokon su stigli na brežuljak. Dvorac je dolje izgledao malen poput kućice za lutke. Ali preko neba navukao se širok oblak. „Zakasnili smo”, uzdahnula je zvjezdica. Mila je prostrla rub haljine na travu. „Možemo malo pričekati.” Zeko se sklopčao uz njih.

U tišini se začulo: plink... plink-plink. Zvezdica je podigla pogled. „Tako me zovu moje prijateljice!” Odgovorila je istim tihim zvukom. Mila i zeko osluškivali su. S druge strane oblaka netko joj je odgovorio: plink... plink-plink!

Oblak se polako razmaknuo. Iza njega zablistao je mali zmaj od zvijezda, s jednim praznim mjestom uz rep. „To je moj dom!” uzviknula je zvjezdica. Od radosti se podigla iznad Milina dlana. Mila je otvorila obje ruke. „Prijateljice te čekaju.”

Mila je podignula dlanove prema nebu. Zvezdica se vinula među svoje prijateljice i zasjala toplim, zlatnim sjajem. „Hvala ti što si ostala uz mene!” Mila je mahnula. Te je večeri znala: i najmanja dobrota može nekome pokazati put kući.

U svojoj sobi Mila je odložila krunu i čizmice. Zeko je već drijemao na mekanom jastuku. Kroz prozor joj je namignula jedna malena zvijezda. Plink. Mila se nasmiješila i uvukla pod pokrivač. Svi su večeras pronašli svoje mjesto.

Kraj

Fablemio

fablemio.com
info@fablemio.com